

Projekt z dnia 14.12.2018 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia

w sprawie ramowego programu kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. poz. 2217 oraz z 2018 r. poz. 1000 i 1544) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ramowy program kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej, zwany dalej „ramowym programem kursu”, określa:

- 1) założenia organizacyjno-programowe;
- 2) plan nauczania zawierający rozkład zajęć;
- 3) wykaz umiejętności i treści nauczania;
- 4) warunki ukończenia kursu.

§ 2. Ramowy program kursu określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

1) Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 95).

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, ramowy program kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej obejmujący założenia organizacyjno-programowe, plan nauczania zawierający rozkład zajęć, wykaz umiejętności i treści nauczania oraz warunki ukończenia kursu, uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej.

Zgodnie z art. 6 ustawy docelowo lekarzem podstawowej opieki zdrowotnej, zwanej dalej „poz”, jest lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej albo lekarz odbywający szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie medycyny rodzinnej, albo posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej. Oprócz tego lekarzem poz jest także lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii oraz lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, jednakże pod warunkiem ukończenia kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej, z zastrzeżeniem art. 14 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1172). Dla lekarzy tych specjalizacji obowiązek posiadania odbytego kursu będzie obowiązywał od dnia 1 stycznia 2025 r., a odbycie takiego kursu będzie dotyczyć lekarzy, którzy zostali zatrudnieni w poz po 29 września 2007 r. oraz nie odbyli dotychczas takiego kursu. Lekarze posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych zatrudnieni w poz, utrzymają status lekarza poz do 30 grudnia 2024 r., bowiem ustawa nie przewiduje po tym terminie ich zatrudniania.

Kurs realizowany na podstawie ramowego programu kursu będzie organizować instytut, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy, lub Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego. Rozporządzenie zawiera założenia organizacyjno-programowe, plan nauczania zawierający rozkład zajęć, wykaz umiejętności i treści nauczania, warunki ukończenia kursu. Celem ww. kursu jest uzupełnienie oraz aktualizacja wiedzy i umiejętności niezbędnych do udzielania świadczeń poz przez lekarzy posiadających specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, specjalizację I stopnia w dziedzinie

medycyny ogólnej oraz specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, w szczególności w zakresie: zapewniania opieki zdrowotnej nad świadczeniobiorcą i jego rodziną, koordynacji opieki zdrowotnej nad świadczeniobiorcą w systemie ochrony zdrowia, określania potrzeb oraz ustalenia priorytetów zdrowotnych populacji objętej opieką oraz wdrażanie działań profilaktycznych, rozpoznawania, eliminowania lub ograniczania zagrożeń i problemów zdrowia fizycznego i psychicznego, zapewniania profilaktycznej opieki zdrowotnej oraz promocji zdrowia dostosowanych do potrzeb różnych grup społeczeństwa, zapewniania edukacji świadczeniobiorcy w odniesieniu do odpowiedzialności za własne zdrowie i kształtowanie świadomości prozdrowotnej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523), w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem następującym po dniu ogłoszenia podyktowane jest koniecznością niezwłocznego przygotowania organizatorów kursu do jego wdrożenia celem umożliwienia lekarzom realizującym świadczenia w poz, którzy nie posiadają specjalizacji w dziedzinie medycyny rodzinnej lub nie odbywają szkolenia w tej dziedzinie, uzupełnienia niezbędnej wiedzy i umiejętności, co podniesie jakość realizowanych świadczeń zdrowotnych poz. Wprowadzenie z dniem następującym po dniu ogłoszenia nie stanowi naruszenia zasady demokratycznego państwa prawnego.

Treść rozporządzenia nie pociąga za sobą wydatków dla budżetu państwa. Koszty kursu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy, pokrywa lekarz lub świadczeniodawca, z którym Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o udzielanie świadczeń poz.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.